

Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет імені Івана Франка
Філософський факультет Кафедра теорії та історії політичної науки
Наукове товариство ім. Шевченка Західний науковий центр
Інститут соціогуманітарних проблем людини
у співпраці
Інститут психології імені Г.С. Костюка НАПН України
Львівське обласне відділення Всеукраїнської громадської організації
«Товариство психологів України»
Відділ кар'єрного розвитку та співпраці з бізнесом
Львівська регіональна бізнес-платформа
Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького
Факультет психології та соціальної роботи Одеського національного університету
імені І.І.Мечникова
Краківський економічний університет (Польща)
Жешівський університет (Польща)
Університет Костянтина Філософа в Нітрі (Словаччина)
Державна вища техніко-економічна школа ім. Броніслава Маркевича у Ярославі (Польща)
Університет Яна Вижиковського (Польща)
Приватний університет Вебстера (Австрія, Італія)
Філософський факультет Бухарестського університету (Румунія)
Інститут психології, Школа мистецтв і наук Державний університет імені Іллі, Тбілісі (Грузія)

ФІЛОСОФСЬКО-ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ДУХОВНОСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЛЮДСТВА

**Збірник тез
VII Міжнародної науково-практичної
конференції**

20 квітня 2022 року

Львів 2022

УДК 378.4.03:316.46
Філ 51

"Філософсько-психологічні аспекти духовності сталого розвитку людства", міжнародна наук.-практ. конф. (2021; Львів).

Збірник тез VII Міжнародної науково-практичної конференції "Філософсько-психологічні аспекти духовності сталого розвитку людства", 20 квітня 2022 р. / за ред. Л.В. Рижак ; відповід. за вип. Н. І. Жигайло, Ю. В. Максимець. – Львів : ЛНУ ім. Івана Франка, 2022. – 228 с. : рис. , табл. – Бібліогр. в кінці ст.

Для науковців, викладачів та студентів вищих навчальних закладів.

**Ministry of Education and Science of Ukraine
Ivan Franko National University of Lviv
Faculty of Philosophy Department of Theory and History of Political Science
Western Scientific Center
Institute of the Humanities and Social Sciences
in cooperation with
G.S. Kostiuk Institute of Psychology of the National Academy
of Educational Sciences of Ukraine
Lviv regional branch of the Ukrainian public organization
“Ukrainian Psychological Association”
Lviv Regional Business Platform
Danylo Halytsky Lviv National Medical University
Faculty of Psychology and Social Work of Odessa I.I.Mechnikov National University
Cracow University of Economics (Poland)
University of Rzeszów (Poland)
Constantine the Philosopher University in Nitra (Slovakia)
Bronisław Markiewicz State Higher School of Technology and Economics
in Jarosław (Poland)
Uczelnia JanaWyzykowskiego (Poland)
Private Webster University (Austria, Italy)
University of Bucharest Faculty of Philosophy
Institute of Psychology School of Arts and Sciences Ilia State University, Tbilisi (Georgia)**

PHILOSOPHICAL AND PSYCHOLOGICAL ASPECTS OF SPIRITUALITY OF SUSTAINABLE HUMAN DEVELOPMENT

**Treasury of thesis
of the VII International Scientific and Practical
Conference**

April 20, 2022

До основних методологічних принципів органічного виробництва і збалансованого природокористування належать:

- сприяння відверненню загроз, які несуть з собою інтенсивні форми розвитку сільськогосподарського виробництва;
- послідовна та систематична екологізація сільськогосподарського виробництва;
- органічний зв'язок з вимогами концепції сталого розвитку та збалансованого природокористування;
- необхідність інтеграції наукових досягнень сільськогосподарської науки та інших галузей знань;
- єдність науки та суспільно-політичної практики;
- відповідальність перед майбутніми поколіннями;

Міжнародна організація органічного виробництва (IFOAM) пропонує ряд принципів, пов'язаних з турботою людини про власне фізичне та моральне здоров'я, збереження навколишнього середовища. Серед них варто згадати принципи здоров'я, екології, справедливості, турботи.

Перехід до органічного виробництва в сільському господарстві – це одна з найтихіших і водночас найбільш карколомних в історії людства революцій. Це, мабуть, єдина революція, що не скидає, не трощить, не руйнує, а створює, бо проходить не на площах і вулицях, а відбувається в серці кожної людини та пронизує її свідомість. Успіх її в тому, що необхідно, як пише С.С. Антоненко, «попередити поставити людину, щоб людина творила». І щоб наші нащадки могли сказати, що це «була одна з найбільш значних революцій – єдина, що змогла поєднати людину з природою, людину з людиною, людину з суспільством і людину з Богом».

Філософія стратегії органічного виробництва повинна базуватися на «інтенсивному дослідженні закономірностей, які можуть стати ключем до відповідей, допомогти знайти рішення багатьом господарствам. Тому сьогодні, якщо говорити про стратегічні напрямки розвитку органічного землеробства, мають бути високопрофесійні і науковці, і виробничники, щоб поєднувати знання і практичні вміння щодо складових життя від клітини до певного організму. Тоді в нас буде і результат у вигляді економічного благополуччя і незалежності держави» (Доля М.М. Спираючись на науку. 2015 р.). Органічне виробництво і збалансоване природокористування є уособленням можливостей людського розуму, об'єктивного процесу розвитку та формування ноосферного суспільства. Бо, за вченням В.Вернадського, «передумовою переходу людства до доби ноосфери є перетворення озброєної науковим знанням людини в могутній геологічний чинник планетарного масштабу». Тобто утвердження органічного виробництва в сільському господарстві – це об'єктивний, закономірний процес, особлива стратегія виживання та подальшого поступу людства. Вирішення суперечностей в органічному виробництві перебуває в центрі уваги не тільки вузького професійного кола аграріїв, а стає «фокусом загальнолюдського суспільного життя народу», - наголошує професор Писаренко В.М. І ті перешкоди та проблеми на шляху від теорії до практики органічного виробництва в світі та Україні носять в основному суб'єктивний, тимчасовий характер і з необхідністю вони будуть подолані в недалекому майбутньому.

*Котик Л.І., Львівський національний університет
імені Івана Франка*

ДО ПРОБЛЕМИ ТИПІЗАЦІЇ ГЛОБАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ ЛЮДСТВА

Домінуючою парадигмою ХХІ ст. є сталий розвиток, який передбачає збалансування задоволення сучасних потреб людства із захистом інтересів майбутніх поколінь. Впровадження засад сталого розвитку на різних масштабних рівнях (глобальному,

національному, регіональному, локальному) тісно пов'язане з розв'язанням глобальних проблем людства, загалом, чи їхніх окремих проявів, зокрема.

До глобальних належать проблеми, які виникають у результаті об'єктивного розвитку суспільства, створюють загрозу усьому людству і вимагають для свого розв'язання зусиль усього світового співтовариства. Актуальність та вагомість їхнього вивчення у контексті реалізації парадигми сталого розвитку зумовлена [3, 4, 6]:

- викликами світових інтеграційних процесів — глобалізації;
- неконтрольованим збільшенням кількості населення планети на фоні регіональних демографічних диспропорцій розвитку (депопуляція, високий рівень природного приросту, низька тривалість життя; міграційні потоки; біженці; псевдоурбанізація);
- загостренням продовольчої проблеми (голод, переїдання, незбалансоване харчування);
- вичерпністю сировинних та енергетичних ресурсів та пошуком нових видів сировини й альтернативних джерел палива й енергії;
- погіршенням стану здоров'я населення (епідемія COVID-19, хвороби цивілізації тощо);
- зростанням рівня агресії у світі на фоні високого рівня милітаризації глобальних й регіональних держав (загроза початку III світової війни, гібридні й інформаційні війни на регіональному та глобальному рівнях, міждержавні війни, тероризм та ін.);
- подоланням диспропорцій соціально-економічного розвитку регіонів та держав;
- викликами соціальних негараздів (злочинність, наркоманія тощо);
- необхідністю впровадження на глобальному рівні засад демократії та прикладних аспектів сталого розвитку (глобальний уряд, гнучке ІТ-урядування та управління, ефективне функціонування міжнародних організацій (особливо глобального і регіонального безпекового типу), подолання проблем глобальних кліматичних змін та забруднення екосистеми Землі);
- формуванням глобального інформаційного суспільства (кіберпростір, віртуальна і доповнена реальності, подальший розвиток Internet; ідентифікація, функціонування, безпека даних у Darknet; збирання, зберігання, використання інформації BigData; гарантування захисту державної та особистої інформації (сек'юритизація кіберпростору), дипфейк та ін.);
- новими здобутками науки (ГМО-продукти, клонування, генна медицина, 3D-принтери, розумні машини (*mind-hard*) та розумне програмне забезпечення (*mind-soft*)) на фоні росту функціональної та абсолютної неграмотності населення країн, що розвиваються і бідних спільнот високорозвинутих й перехідних країн світу;
- прагненням конструктивного освоєння Світового океану, Антарктиди, навколосезонного, сонячного і позасонячного просторів (концепція колонізації Місяця, Марсу тощо);
- гарантуванням усесторонньої безпеки людству та забезпеченням подальшого його довготривалого, прогресивного розвитку.

Наразі відсутній єдиний підхід до типізації глобальних проблем людства. Переважно у науці домінує усталений з 70-х років XX ст. сферичний підхід: демографічні, економічні, політичні та ін. проблеми. Також часто у науковій літературі зустрічається видовий підхід до типізації глобальних проблем: проблема війни і миру, проблема народонаселення, проблема подолання економічного відставання країн, що розвиваються тощо.

Цікавим є підхід до типізації глобальних проблем людства у вигляді доміно (популяризує: Wai H. Tsang, 2015): глобальні проблеми подані у вигляді чотирьох блоків (гральних кісточок) — проблеми науки, теології і філософії, проблеми взаємодії віри й ідеології (морально-релігійний аспект), проблеми соціальної, економічної і політичної реальності, проблеми довкілля і світової екосистеми; нерозв'язання одного блоку проблем спричинює виникнення й загострення наступного блоку (падіння однієї гральної кісточки спричинює падіння наступної) (рис.1). Як зазначає, Wai H. Tsang: «першопричина головних проблем усього світу знаходиться у сфері ідей і того, у що люди вірять. Щоб розв'язати

проблеми світу, необхідно утвердити ідеї, які керують цим світом і які формують людське ставлення і поведінку. Остання, своєю чергою, впливає на соціальну організацію, економічну діяльність та політичну реальність. Бо саме ідеї, які зберігаються у головах людей, змушують їх робити те, що вони роблять. Щоб змінити світ, змініть те, як люди поводяться, щоб змінити те, як люди поводяться, змініть те, що вони думають, і щоб змінити те, що думають люди, ви повинні змінити те у що вони вірять. ... Вирішення проблем усього світу лежить у силі ідей» [8].

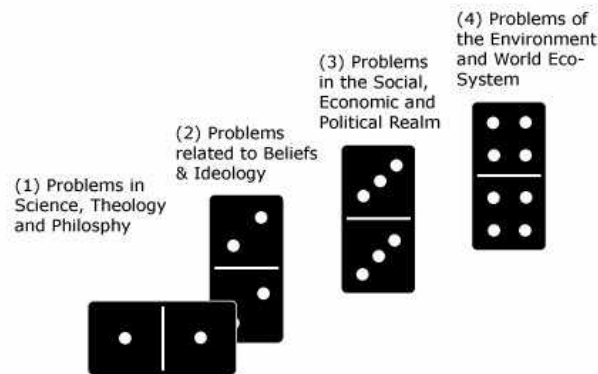

Рис. 1. The problem of the world are like dominos [8]

Типізацію глобальних проблем людства (15 глобальних викликів) через призму їхньої вагомості розробив авторський колектив проекту «The Millennium Project» [7]. Автори звернули увагу на першочерговість розв'язання проблеми сталого розвитку і кліматичних змін, чистої води, населення і ресурсів, демократизації тощо (рис. 2).

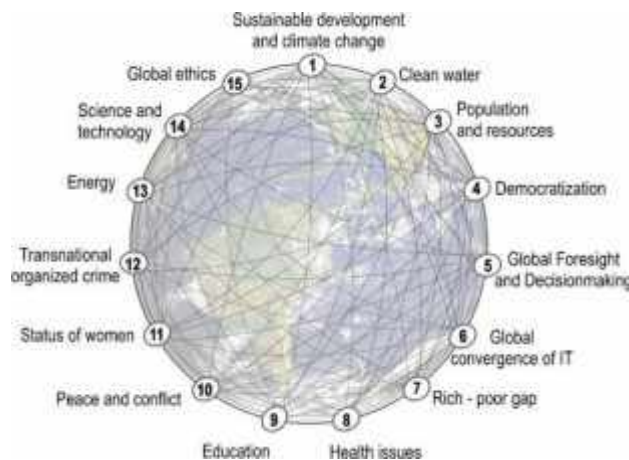

Рис. 2. The 15 Global Challenges facing humanity [7]

У 2001 р. ООН затвердила перелік восьми Цілей розвитку тисячоліття, які 2015 р. переглянуті й доповненні до 17 Цілей сталого розвитку (подолання бідності, подолання голоду і розвиток сільського господарства, міцне здоров'я і благополуччя, якісна освіта, гендерна рівність і т.д.). Метою реалізації досягнення показників цілей є «виведення світу на траєкторію сталого і життєстійкого розвитку» [2].

Сформовані Цілі сталого розвитку не можна ототожнювати з глобальними проблемами людства, хоча вони формально й перекликаються. Цілі є прикладним аспектом розв'язання глобальних проблем, але змістово не розкривають й охоплюють їх сповна.

Пропонована типізація глобальних проблем розроблена із врахуванням напрацювань українських та закордонних вчених із сфери глобалістики та є системною (рис. 3).

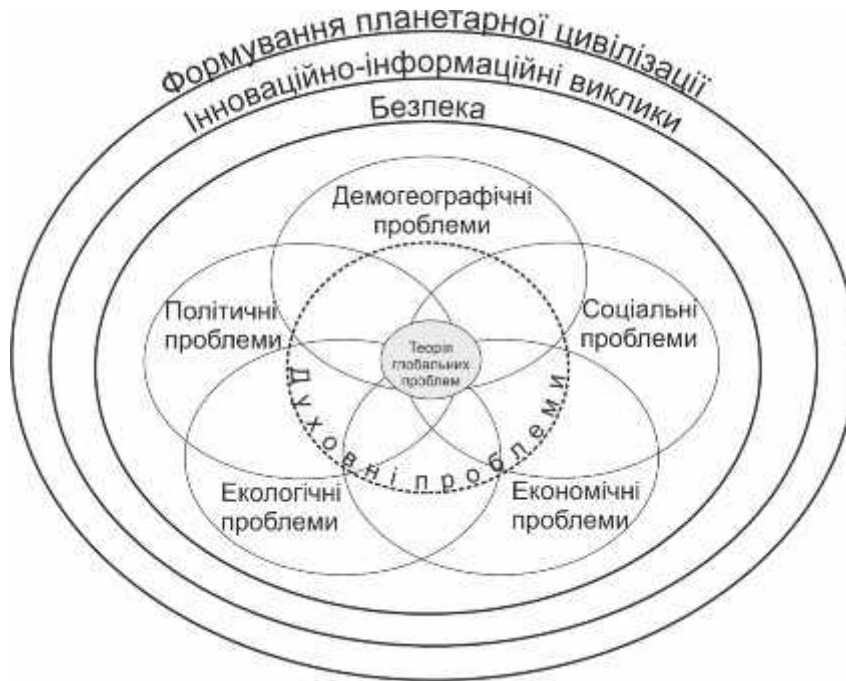

Рис. 3. Типізація глобальних проблем (М. Книш, Л. Котик, 2015) [3, с. 172]

Перевагою типізації є виокремлення підсистеми «Теорія глобальних проблем», яка охоплює питання означення глобальних проблем, їхньої типізації, методики дослідження та є виразником становлення й розвитку самостійного наукового напрямку «Глобалістика» [5].

Власне глобальні проблеми представлені у вигляді шести підсистем, що взаємопересікаються, взаємодоповнюють одна одну та представляють головні типи глобальних проблем:

- демографічні (стабілізація кількості населення світу, скорочення чисельності малих народів та етносів, дитяча смертність, депопуляція, старіння населення, якість та кількість працересурсного потенціалу, міграція населення, біженці, урбанізація та ін.);
- соціальні (якість життя населення, захворюваність населення, функціональна неграмотність, бідність населення, безробіття, рівень розвитку сфери послуг, збереження культурного та релігійного різноманіття, злочинність, наркоманія та ін.);
- економічні (енергетична, сировинна, продовольча, прісної та питної води, подолання відставання, адаптації господарства держав до нових економічних викликів, освоєння Світового океану, освоєння Антарктиди, освоєння Космосу та ін.);
- екологічні (кліматичні зміни, збільшення CO₂ в атмосфері, забруднення сфер Землі, зменшення площ лісів, зменшення площ с/г угідь, збереження біорізноманіття та ін.);
- політичні (війни і миру, демократизації, тероризму, функціонування міжнародних організацій глобального і регіонального типу, формування глобального уряду нового типу, гнучке ІТ-урядування та ін.);
- духовні (загальне зниження рівня духовності, проблеми цінності людського життя тощо).

Глобальними проблемами вищих функціональних рівнів є проблеми глобальної безпеки (як безпеки всього людства так і безпеки держав, етносів, спільнот, окремих громадян), проблеми інноваційно-інформаційних викликів (доповнена і віртуальна реальність, штучний інтелект тощо), проблеми формування планетарної цивілізації. Останні пов'язані з формуванням нового типу мислення людей, націленого на збереження Землі, як планети загалом, та людини, як живого виду, зокрема.

На рівні розв'язання проблем формування планетарної цивілізації, доцільним є розгляд запропонованої Б. Гаврилишиним «Декларації обов'язків людини» [1], яка містить як загальні положення щодо функціонування людини у глобальній спільноті («Вчися,

розвивай свої таланти, здібності, навички протягом усього життя, щоб бути корисним членом суспільства») так і обов'язки людини до сім'ї («бережи культурну спадщину своїх предків»), до дітей («любви своїх дітей, виховуй в них етичні та моральні цінності», «виховуй їх як вільних людей»), до суспільства («зберігаючи свою ідентичність, будь свідомою частиною усієї світової спільноти»), до довкілля («економно та розумно використовуй всі ресурси, уникай забруднення біосфери») тощо.

Глобальні проблеми людства тісно переплітаються з парадигмою сталого розвитку. Реалізація останньої неможлива без їхнього розв'язання, а саме розв'язання глобальних проблем потребує формування нових глибоких соціально-економічних і духовних імперативів із врахуванням розмаїтості сучасного світу та його технологічного розвитку.

1. Гаврилишин Б. Пропонована декларація обов'язків людини. URL: <http://blogs.pravda.com.ua/authors/gawrylyshyn/552f67473786e>.
2. Глобальні цілі сталого розвитку/ URL: <https://edera.gitbook.io/world-2030/znaui-prava-i-zminyuyi-svit/chapter2>
3. Книш М. Глобальні проблеми людства : навч. посібник / М. Книш, Л. Котик. — Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2015. — 330 с.
4. Книш М. М. Політико-географічна глобалістика : навч. посібник / М. М. Книш, Л. І. Котик. — Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2014. — 484 с.
5. Книш М. М. Становлення глобалістики як науки / М. Книш, Л. Котик // Львівська суспільно-географічна школа : історія, теорія, українознавчі студії : матеріали Всеукр. наук. конф. — Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2015. — С. 343-356.
6. Мельник В. П. Філософія. Наука. Техніка : методолого-світоглядний аналіз : монографія / В. П. Мельник. — Львів : Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2010. — 592 с
7. The Millennium Project : Global Futures Studies & Research. URL: <http://www.millennium-project.org/millennium/overview.html>
8. The Problems of this World Today. URL: <http://www.iawwai.com/ProblemsOfThisWorld.htm>

*Куса А.Є., Львівський національний університет
імені Івана Франка*

СИСТЕМА ЦІННОСТЕЙ ЯК ОСНОВА ДУХОВНОГО СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ

Актуальність дослідження. Система цінностей – це результат духовної роботи суспільства; це діюча сторона суспільної свідомості, взятої в єдності всіх її форм. Вона певним чином пронизує форми суспільної свідомості загалом, об'єднуючи певні інтереси різними ідейними, моральними та естетичними засобами, і стає важливим джерелом безпосередніх мотивів поведінки, стимулів людської діяльності.

Серед розмаїття цінностей, що виробило людство за період свого існування, дослідники С. Д. Максименко, І. Д. Пасічник, В. П. Москалець, М. В. Савчин, В. Ф. Моргун, В. М. Жуковський, Р. В. Каламаж, О. В. Матласевич, В. П. Мельник, Рижак Л.В., Н. І. Жигайло; зарубіжні Ф. Лерш, К. Г. Юнг, К. Роджерс, Р. Мейо, Дж. Коннорс виокремлюють узагальнені, головні, так звані базові цінності суспільства. Такі цінності формуються виходячи з цілей і завдань, що стоять перед суспільством у певний історичний період, і відображають фундаментальні суспільні потреби, що змінюють одні одних в історико-політичному часі і просторі.

Виклад основного матеріалу. *Орієнтація на Достаток.* Для самозбереження, продовження роду і збереження людського виду кожен член суспільства має, відповідно, їсти, одягатися, мати житло, родину тощо. Ця категорія регламентує, здебільшого, виробничу і споживчу діяльність членів суспільства, їхню можливість мати ті чи інші ресурси, їхні права та обов'язки. Близькою за змістом цінністю є *орієнтація на Свободу*, що дає змогу діяти відповідно до власного волевиявлення, що не обумовлене зовнішніми

<i>Захарчин Г.М.</i> ЕКОЛОГІЧНА КУЛЬТУРА ТА ЕКОЛОГІЧНА СВІДОМІСТЬ У СИСТЕМІ ЕКОЛОГІЧНОГО БУТТЯ.....	81
<i>Карівець І.В.</i> ОСВІТА В УКРАЇНІ: БУТИ ЧИ НЕ БУТИ ЗАПОРУКОЮ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА.....	83
<i>Карпінська Р.</i> ПРОФЕСІЙНА КАР'ЄРА - СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН РОЗВИТКУ КЕРІВНИКА.....	84
<i>Кісіль В.В.</i> ЗАХОДИ АНТИКРИЗОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	86
<i>Клок В.І.</i> ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ТА СУСПІЛЬНИЙ РОЗВИТОК НА ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИХ В МІЖВОЄНИЙ ПЕРІОД.....	88
<i>Коваль А.А.</i> ЕТИКА СУЧАСНОГО ЛІДЕРСТВА І ФІЛОСОФІЯ.....	91
<i>Компанович М.С.</i> РЕГРЕСИВНІ ФОРМИ ВІДРЕАГУВАННЯ ГОСТРОГО СТРЕСУ.....	92
<i>Конюхова Л.І.</i> СТРУКТУРНО-ЗМІСТОВІ ОСОБЛИВОСТІ НОВИНИХ ЗАГОЛОВКІВ ПЕРІОДУ ВІЙНИ.....	95
<i>Копитко А.Д., Наконечний Р.А.</i> МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА ТА ЗБАЛАНСОВАНОГО ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ.....	98
<i>Котик Л.І.,</i> ДО ПРОБЛЕМИ ТИПІЗАЦІЇ ГЛОБАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ ЛЮДСТВА.....	101
<i>Куса А.Є.</i> СИСТЕМА ЦІННОСТЕЙ ЯК ОСНОВА ДУХОВНОГО СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ.....	105
<i>Лазарева М.Л.</i> ЧИ МОЖЛИВИЙ СТАЛИЙ РОЗВИТОК, ЯКЩО МОЖЛИВА ВІЙНА?.....	107
<i>Леонтєва В.М.</i> ЩОДО ПРОБЛЕМИ «ЯКОСТІ» ЛЮДСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ НА ШЛЯХУ ДО СТАЛОГО РОЗВИТКУ (ФІЛОСОФСЬКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПОГЛЯД).....	108
<i>Лисий В.П.</i> РОЗВИТОК ЯК ДІАЛЕКТИЧНИЙ АНАЛОГ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ....	112
<i>Литвин-Кіндратюк С.Д.</i> ЕКОЛОГІЧНА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ У ВИМІРАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	114
<i>Лосик О. М.</i> ПОСТУП ЯК УМОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЛЮДСТВА В МОДЕРНУ І ПОСТМОДЕРНУ ДОБУ.....	117
<i>Лукашенко Т.В.</i> ВДОСКОНАЛЕННЯ СТИМУЛЮВАННЯ ПЕРСОНАЛУ.....	119
<i>Макух О.І.</i> ВПЛИВ «СПОЖИВАЦЬКОГО СУСПІЛЬСТВА» НА ТРАНСФОРМАЦІЮ СУЧАСНИХ СОЦІО-КУЛЬТУРНИХ ПРОЦЕСІВ.....	121
<i>Марценюк М.О.</i> ОКРЕМІ АСПЕКТИ ОСВІТИ ЯК ПЕРЕДУМОВИ ДОСЯГНЕННЯ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА.....	124
<i>Марченко Ю.Г.</i> THE RESOURCE CONSERVATION AT THE ENTERPRISE AS ONE OF THE WAYS TO ENSURE SUSTAINABLE DEVELOPMENT STRATEGY.....	127
<i>Мачевська Х.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ СТРЕСОГЕННИХ ФАКТОРІВ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	128
<i>Мащак С.О.</i> ДУХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВИКЛАДАЧА ПСИХОЛОГІЇ ЯК СУБ'ЄКТА ПСИХОЛОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ОСОБИСТІСНО-ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ СТУДЕНТІВ.....	129
<i>Мицишин І.Р.</i> ОЦІНКА ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНОЇ СФЕРИ ЯК ЕЛЕМЕНТУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ УКРАЇНИ.....	131
<i>Мищук Н.В.</i> ОСВІТА ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ.....	133
<i>Мних О.Б., Костюк О.С., Далик М.В.</i> НЕОБХІДНІСТЬ АДЕКВАТНОЇ ВІДПОВІДІ СУЧАСНИМ ВИКЛИКАМ СУСПІЛЬСТВУ У ПОЛІТИЦІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ.....	135
<i>Моргун В.Ф.</i> НООСФЕРА ВЕРНАДСЬКОГО НА РОЗДОРІЖЖІ: ЯКЩО ПОЛІТИКА НЕ СТАНЕ МОРАЛЬНОЮ НАУКОЮ, ТО ВОНА СТАНЕ БЕЗУМНОЮ МАНІЄЮ.....	137
<i>Мороз Л.І.</i> ПСИХОЕМОЦІЙНИЙ СТАН ПРАЦІВНИКІВ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ВІЙНИ.....	142
<i>Мусаковська О.М.</i> ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПЕРЕВАНТАЖЕННЯ МЕДІАСПОЖИВАЧІВ СОЦМЕРЕЖ В УМОВАХ ВІЙНИ.....	145
<i>Назарук М.М.</i> СОЦІАЛЬНО-ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ЛЬВІВЩИНИ.....	147
<i>Ноздріна Л.В., Волошок О.В.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ТА ФІЛОСОФСЬК АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ДЕТЕРМІНАНТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	150
<i>Огірко О.В.</i> ДУХОВНО-МОРАЛЬНІ АСПЕКТИ ЕКОЛОГІЧНОЇ ЕТИКИ.....	153

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

ФІЛОСОФСЬКО-ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ДУХОВНОСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЛЮДСТВА

Збірник тез
VII Міжнародної науково-практичної конференції

20 квітня 2022 року
Львів

Текст надруковано в авторській редакції.

Верстання
Максимець Ю.В.

Відповідальні за випуск
Жигайло Н.І., Максимець Ю.В.

Відповідальність за зміст та достовірність наданої інформації
несуть автори інформаційного матеріалу

Формат 60x84/16. Умовн. друк. арк. 13,26.

Видавничий центр Львівського національного університету
імені Івана Франка. 79000 Львів, вул. Дорошенка, 41.

СВІДОЦТВО
про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців,
виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції.
Серія ДК №3059 від 13.12.2007